

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/02026-0/2019
Érkezett:	2019. DEC 18 2019. 12. 12.
Példány:	1 / 1

A [redacted] (Indítványozó) (cím: [redacted] a
32012/U/159/2016. számú végrehajtási záradék törlése iránti kérelem ügyében Hódosiné dr. Papp
Katalin közjegyző által 32012/Ü/159/2016/11. számon hozott végzése ellen benyújtott fellebbezés
tárgyában a Debreceni Törvényszék által 2.Pkf.21.078/2019/2. számon hozott végzéssel szemben
alkotmányjogi panaszt terjesztek elő.

I.

Kérem az Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: „Abtv.”) 27.§-a alapján az Abtv. 43.§(19 bekezdésének alkalmazásával állapítsa meg a Hódosiné dr. Papp Katalin Anikó közjegyző által 32012/Ü/159/2016/11. számon hozott végzés és az az ellen benyújtott fellebbezés tárgyában a Debreceni Törvényszék által 2.Pkf.21.078/2019/2. számon hozott végzés alaptörvény-ellenességét és **szíveskedjen a mind a közjegyző, mind a Törvényszék végzését megsemmisíteni**, mivel azok sértik az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése által védett tisztességes eljáráshoz való jogom, és az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése által biztosított jogorvoslathoz való jogom.

Kérem az Alkotmánybíróságot, hogy adjon Hódosiné dr. Papp Katalin közjegyző részére részletes iránymutatást a döntésében, mely szerint a Hódosiné dr. Papp Katalin közjegyző által 32012/Ü/159/2016 számon kiállított Vht. 211.§ (2) bekezdése alapján, - a Vht. 212.§ (1) bekezdése szerint, a Vht. 257.§-ában foglaltaknak súlyos megsértése okán –törölnie kell, és az ettől eltérő bírósági eljárás nem fér össze a tisztességes eljárás követelményével, mert nem biztosítja a valódi jogorvoslat lehetőségét.

II.

Kérem az Alkotmánybíróságot, hogy a [redacted] Járási Hivatal [redacted] jogorvoslati kérelmének [redacted] am [redacted] **t tűzött ki az ingatlanra, így az jelenleg is folyamatban van, ennek okán a felülvizsgálat jellegű jellegű ténye alapvető jelentőséggel bír az eredeti állapot helyreállíthatóságának biztosítása érdekében.**

A felülvizsgálati kérelem 6.600,- Ft igazgatási szolgáltatási díjának megfizetését vállalom teljesíteni.

III.

Kérem, hogy – a IV/958/2019. számú alkotmányjogi panasz iránti határozatommal egyetemben – a Debreceni Járásbíróságon keresztül **függessze fel az [redacted] 138.V.2076 [redacted] úton értesít [redacted] [redacted]**

Az Alkotmánybíróság eljárása az Abtv. 54.§ rendelkezése értelmében illetékmentes.

IV.

A közjegyző és a Törvényszék által megsértett és semmibe vett alapjogaim:

„XXIV. cikk (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Azon álláspont, amely nem ismeri el a szerződésátruházás lehetőségét abban az esetben, ha azt nem kodifikálják külön, arra hivatkozik, hogy a hozzá tartalmilag legközelebb álló két jogügylet, azaz az engedményezés és a tartozásátvállalás együttesen sem képes a jogutódlás joghatásának kiváltására. Az elmélet képviselői szerint (melyet a hazai bírói gyakorlat - BDT 2008/1925 - is alkalmaz) engedményezéssel a jogosultat megillető, az adott jogviszonyból származó követelések ruházhatók át harmadik személyre, melyhez a kötelezett hozzájárulása nem szükséges. Azonban **az engedményezés csak követelések átruházását jelenti, a szerződéses jogok átruházására nem alkalmas.** A tartozásátvállalás megköveteli a jogosult hozzájárulását, tehát ez esetben már háromoldalú megállapodás létrejötte szükséges, továbbá az egyes tartozások átszállására vonatkozó, nem generálisan egy szerződésből fakadó kötelezettségek átruházására. **A tartozásátvállalás és engedményezés jogintézménye tehát csak követelésekre vonatkozhat, de nem lehet tartozásátvállalással, engedményezéssel szerződésből fakadó jogokat és kötelezettségeket generálisan átruházni.**

A Törvényszék a végzés kiegészítése iránti kérelmem 2. Pkf.21.078/2019/4. számon elutasította, de ennek érdemi indokát nem adta, hiszen kizárólag arra hivatkozott, hogy mivel a közjegyző sem foglalt állást a kiegészítési kérelemben rögzítettek körében, a Törvényszék sem köteles e körben állást foglalni.

A jogorvoslathoz való alapjog sérelme

A közjegyzőket, így Hódosiné dr. Papp Katalint az Igazságügyi Miniszter nevezi ki, így a feladata ellátására rendszerszinten alkalmatlanságuk esetében szintén az Igazságügyi Miniszternek van tennivalója akár a közjegyzők eljárási jogkörének korlátozásával, akár a felelősségük számonkérésével, akár az egész rendszer átalakításával.

E körben rendelkezem az Igazságügyi Minisztérium VII-LK/8/2/2019. számú hivatalos állásfoglalásával, mely egyértelműen kimondja, hogy amennyiben a közjegyző hivatalos tudomása ellenére olyan közokiratot állít ki, mely jogvita keletkezéséhez vezethet, a közjegyző polgári jogi felelősségével (Kjtv. 10.§ (1) bek.), valamint fegyelmi felelősséggel tartozik.

A Vht. 31/E.§ (2) bekezdés szerint a végrehajtási záradékkal ellátott közjegyzői okirat végrehajtható okiratnak minősül és a helyi bíróság határozatával azonos hatályú. A közjegyző és a Törvényszék álláspontja szerint – a közjegyzői törvényben előírtakkal ellentétesen - a végrehajtási záradék kiállítására irányuló eljárás során csak a Vht.-ben rögzített alaki és tartalmi követelményeknek való megfelelést vizsgálja. A közjegyző elsőfokú bírósági jogkörrel való felruházása a legalizált korrupció melegágyának bizonyult, hiszen a közjegyzők, így Hódosiné dr. Papp Katalin nem az államtól, hanem valamely féltől kapják a bevételüket. Teoretikusan ez ugyanolyan, mintha a bíró egy olyan fél által benyújtott kérelmében járna el, akitől a fizetését kapja.

Hódosiné dr. Papp Katalin eljárásával kapcsolatban azonban nemcsak a [REDACTED] való anyagi függőség a probléma, hanem a döntéseit (így a végrehajtási záradékokat) megalapozó érdemi eljárások, vizsgálatok teljes hiánya is.

Maga a Kúria adott ki állásfoglalást, miszerint a közjegyzők úgy rendelhetik el a végrehajtási záradékok kiállításával a végrehajtási eljárásokat, hogy sem a követelés megalapozottságát, sem a teljesítéseket nem vizsgálják, így bevallottan és bizonyítottan valótlan és megalapozatlan követelésekre indított végrehajtási eljárásokban fosztják meg a fogyasztókat a teljes vagyonuktól, az egzisztenciájuktól, és számos esetben ennek következményeképp az életüktől is, melynek aktív közreműködője Hódosiné dr. Papp Katalin közjegyző is.

A végrehajtási záradék kiállítása teszi lehetővé a végrehajtást kérő számára, hogy a követelés bizonyítása nélkül, közvetlen végrehajtási eljárásban érvényesítse az általa megjelölt, de nem bizonyított, így senki által nem ellenőrzött követelést. A kölcsönök esetében a fogyasztók kismémmizésében elvitathatatlan szerepe volt és van a közjegyzőknek, így Hódosiné dr. Papp Katalinnak is, mely szerepet a mai napig megőrizték.

A)

2006-2010 között a közjegyzők óriási összegeket kerestek a kölcsönszerződések, ill. tartozáselismerő nyilatkozatok közokiratba foglalásából, mely jövedelemszerzés a CSOK révén felfutott hitelezéssel ismét visszaállt.

A közjegyzők díját – pár kivételtől eltekintve – mind a fogyasztók fizették, melyért cserébe a közjegyzők nemcsak a pénzügyi szolgáltatóktól elektronikus formában megkapott szöveget kellett közokiratba foglalni, hanem a fogyasztók tájékoztatására is kötelesek voltak.

Az Európai Bizottság az Ares(2014) 1467292 – 07/05/2014 számú ügyben az sj.h(2014)1522836 számú írásbeli észrevételében egyértelműen foglalt állást, miszerint:

„ 1.) A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy annak 6. cikk (1) bekezdésével és 7. cikk (1) bekezdésével ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely során a közjegyző végrehajtható okiratot bocsáthat ki közokiratba foglalt kölcsönszerződés alapján anélkül, hogy az alapul szolgáló szerződés egyes kikötései tisztességtelenségének vizsgálatára sor kerülhetne.

2.) A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy annak **6. cikk (1) bekezdése és 7. cikk (1) bekezdése megköveteli, hogy a fogyasztó bíróság előtt kérhesse a már kiállított végrehajtási záradék törlését azon az alapon, hogy a közjegyző nem vizsgálta az alapul szolgáló szerződés egyes kikötéseinek tisztességtelen jellegét.**”

A közjegyző által a szerződés részét képező tartozás-elismerés úgy került kiállításra, hogy a közjegyző tudomással bírt arról, hogy nekem, mint fogyasztónak semmilyen tartozása nem állt fenn, hiszen folyósítás feltételeként szabta az [REDACTED] szolgáltatók a fogyasztó általi tartozás-elismerést.

E problematikát részben rendezte a BDT2018. 3813 számú Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.834/2017/4/II. számú ítéletével, amikor kimondta, hogy:

- I. **Tisztességtelen a fogyasztói szerződésnek az a kikötése, amely hatásában a fogyasztó részéről tett tartozás-elismerésnek minősül.**
- II. **Az egyoldalú kötelezettségvállalást rögzítő, végrehajtási záradékkal ellátható közokirat tartalmi szempontból ügyleti okiratot feltételez. Nem felel meg e követelménynek, ha a fél a közjegyző előtt csupán arról nyilatkozik, hogy korábban mással milyen tartalmú szerződést kötött.**
- III. **Az egyoldalú kötelezettségvállaló jognyilatkozatot tartalmazó közokirat nem ténytanúsító okirat, közjegyzői tanúsítványba nem foglalható.**

Az idézett BDT ellenére a Hódosiné dr. Papp Katalin közjegyző és a Debreceni Törvényszék a Hódosiné dr. Papp Katalin által készített okirat tartozáselismerő voltának hiányát nem hajlandó elismerni, mert a közjegyző álláspontja szerint: „ez csak a bíróságokra vonatkozó iránymutatás”, a Törvényszék álláspontja szerint: „a BDT döntés nem jogegységi határozat, így az a bíróságokra nézve kötelező erővel nem bír.” E kijelentésével a Törvényszék tévesnek és nem alkalmazandónak mondja ki a BDT2018.3813 számú döntését anélkül, hogy e döntés felülbírálatára jogosult lenne.

B)

A következő óriási probléma a közjegyzők általi végrehajtási záradékok kiállítása, melyek a közvetlen végrehajtási eljárást rendelik el a fogyasztókkal szemben. A végrehajtási záradékokat a közjegyzők a közokiratba foglalt kölcsönszerződésekre, ill. tartozás-elismerésekre állítják ki úgy, hogy a pénzügyi intézmények a követelések jogalapját ezen okiratokkal, a követelések összegét a felmondó nyilatkozatokkal kívánják alátámasztani. Itt kívánok visszautalni az A) pontban kifejtettekre, miszerint a közokiratba foglalt kölcsönszerződések és tartozás-elismerések elkészítésének időpontjában – folyósítás hiánya okán – nem létező tartozás került elismertetésre a fogyasztók által, és a felmondó nyilatkozatokban megjelölt követelésösszeg megalapozottsága sem kerül ellenőrzésre.

A végrehajtási záradék kiállítása a közvetlen végrehajthatóság követelménye, melynek szigorú előkérdése a közokiratba foglalt tartozás-elismerés, amit a fogyasztók a hitelezők felé tesznek már fennálló tartozás esetén és nem folyósítási feltételként.

A követelés engedményezése során a hitelező a követelés tulajdonjogát adja el a követelésvásárló cégnek (vagy egyes bankok egyes magánszemélyeknek), de ez nem jelent a szerződésben alanyváltást, vagyis nem a szerződés került átruházásra, hanem csak a követelés.

A közjegyzői gyakorlat szerint – mely a törvényekkel teljes ellentétben áll – az engedményezett követelések esetében az engedményes kérelmére a közjegyzők kiállítják a végrehajtási záradékot anélkül, hogy a fogyasztó adós az engedményes felé valaha elismerte volna a tartozást, mely által az engedményes az engedményező szerződéses jogainak jogutódjává válhatott volna.

Az engedményesek részére végrehajtási záradékot kiállító közjegyzők az engedményeseket olyan joggal – a közvetlen végrehajtás jogával – ruházzák fel önkényesen annak érdekében, hogy mind a közjegyzők (felszámított díjak), mind az engedményesek (végrehajtásokból beszedett összegek) ezáltal nyereszkedjen a fogyasztó adósokon, kezeseken, zálogkötelezetteken.

A jogutódlás tényének megállapítása az engedményest kizárólag a fizetési meghagyás útján való követelésérvényesítésre jogosítja fel, mellyel szemben a fogyasztó adós, kezes, zálogkötelezett ellentmondással élhet, minek következtében az engedményes perben lenne köteles bizonyítani a követelése megalapozottságát.

Emlékeztetni szeretnék itt, hogy éppen a követelésvásárló cégek (élükön az [REDACTED] nyomására alakult ki az a bírói gyakorlat, hogy a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perekbe a szerződő bankot kell bevonní félként, mert az engedményes nem szerződéses fél, így a perben csak kényszerű perben álló.

A közjegyzői eljárásokban tapasztalt A és B pontokban részletezett rendszerszintű problémák rendszerszintű megoldása **a jelenleginél szigorúbb törvényi szabályozást igényel, így javaslom a Vht. és Kjt. módosítását** az alábbiak szerint:

- a közjegyzőknek ex officio felelősséget kell vállalniuk annak biztosításában, hogy a szerződés ne tartalmazzon tisztességtelen kikötéseket, és hogy a tisztességtelen kikötések ne kerüljenek végrehajtásra a fogyasztók kárára,
- a közjegyzőknek ex officio felelősséget kell vállalniuk annak biztosításában, hogy a felmondást tartalmazó okirat és végrehajtási záradék ne tartalmazzon valótlan, fiktív és tisztességtelenül felszámított követelésösszegeket, és hogy a valótlan, fiktív és tisztességtelenül felszámított követelésösszegek ne kerüljenek végrehajtásra a fogyasztók kárára,
- a közjegyzőkre, mint kvázi elsőfokú bírósági jogkörrel eljáró hivatalokra is legyenek kötelezők a Kúria jogegységi határozatai, ill. a döntéseiket a BH-k és BDT-k figyelembe vételével hozhassák meg,
- a közjegyzők által a kölcsönszerződés okiratba foglalásáért, a felmondás okiratba foglalásáért és a végrehajtási záradék kiállításáért felszámított díjat a költségvetésbe legyen kötelező befizetni,
- a végrehajtási záradék törlése iránti kérelmek elbírálásának idejére a közjegyző köteles legyen a végrehajtási eljárásokat felfüggeszteni.

A fentieket különösen annak okán írom bele az alkotmányjogi panaszomba, hogy a nemzetközi jogorvoslati eljárás során ennek vizsgálatára különösen nagy hangsúlyt helyezzenek, és a jogállamiság sérelme miatti eljárásban is kiemelt figyelmet kapjon.

Mind a közjegyző, mind a Törvényszék végzése a jogorvoslathoz való alapjogomat is megsértette, melynek igénybevétele bár formálisan biztosítva volt, de ténylegesen jogvédelmet nem kaphattam a közjegyzői eljárás során megvalósult legalizált korrupció, és a rendkívül sajátos jogértelmezés, valamint a Törvényszék hiányos végzése okán, melyben azt magyarázza, hogy az engedményezéssel mely törvényhely által kerülhet át az engedményesre a követelés, ugyanakkor semmilyen törvényhelyet

nem jelöl meg, mely azt támasztaná alá, hogy a tartozás-elismerés hiányában hogyan állítható ki a közvetlen végrehajtáshoz való joggal nem rendelkező ██████████ észére végrehajtási záradék, és mely okból nem fizetési meghagyás útján jogosult a követelését érvényesíteni.

Az Európai Alapjogi Charta által biztosított fogyasztóvédelmi alapjogaim sérelme:

Idézve az Eötvös Károly Intézet Alapjogi bírászkodás c. tanulmányából:

„Az alapjogvédelmi rendszer funkcionálisan és intézményileg is differenciált, ennek az összetett garanciarendszernek a jogállami minimuma az individuális bírói alapjogvédelem. Amelyik jogrendszer nem biztosítja az alanyi alapjogok tekintetében a bírósághoz fordulás jogát, abban ezek a jogok – még ha politikai, társadalmi vagy egyéb feltételeknek köszönhetően érvényesülnek is – alapjogokként csak papíron léteznek. Csak a jogi úton kikényszeríthető alapjogok jelenthetik a közhatalmi cselekvés tényleges korlátját, e kikényszeríthetőség pedig a bírói alapjogvédelem által valósul meg. Kizárólag a bíróságot jellemzik ugyanis egyidejűleg bizonyos jogállási és hatásköri tulajdonságok, amelyek szerint a bíróság magas szinten garantált független jogállású szerv, amely szigorúan és garanciális jelleggel szabályozott eljárásban jogilag kötelező erejű, végleges és kikényszeríthető döntést hoz az alapjogsérelem ügyében. Ezek alapján a bíróságok – legyen szó rendes- vagy alkotmánybíróságról – a hatékony jogvédelem feltételeinek olyan egyedülálló kombinációjával rendelkeznek, amelyet egyetlen más alapjogvédő intézmény (például ombudsman, alapjogvédő hatóságok) sem tud felmutatni.

Az alapjogok bírói védelme, ahogyan a legtöbb európai országban, Magyarországon is a rendesbíróság és az alkotmánybíróság intézményi kettősségében valósul meg. A bírói alapjogvédelem funkciója nem feleltethető meg teljeskörűen a rendesbíróság intézményének. Az alkotmánybíróság szerepét az alapjogi bírászkodásban mindenekelőtt az alapozza meg, hogy a centralizált alkotmánybírósági modellben a normakontrollt az alkotmánybíróságok számára tartják fenn. A normakontroll monopóliumával rendelkező alkotmánybíróság közreműködése így szükségszerűvé válik az individuális alapjogvédelemben, ha a jogsérelem mögött egy jogszabály hibája rejlik. A rendesbíróság jogértelmezésének alkotmánybírósági kontrollját biztosító alkotmányjogi panasz azonban „csak” egy lehetséges többletgarancia.

Utóbbi esetben az alkotmánybíróság jogorvoslati fórumként az alapjogok kikényszerítésének további biztosítékát jelenti, de bekapcsolása az alapjogi bírászkodásba nem ad hozzá többet az egyéni alapjogvédelem megvalósulásához, mint amit egyébként egy további – kifejezetten alapjogi szempontokat érvényesítő – rendesbírói jogorvoslati fórum jelent(ene). Az alkotmánybíróság egy újabb jogorvoslati szintként, kifejezetten alkotmányalkalmazásra szakosodott önálló bírói testületként, többletgaranciaként szolgál, de az egyéni alapjogérvényesítést nem teszi és nem is teheti teljesebbé, hiszen jogállamban erre a rendesbírói hatásköröknek az alkotmánybíróság igénybevétele nélkül is elegendőnek kell lenniük. A szubjektív jogvédelem nézőpontjából az alkotmányjogi panasz csak azt szolgálhatja, hogy egyes – az alkotmánybíróságon éppen befogadott – ügyekben a rendesbírói döntés alapjogsérelemet okozó anomáliáit orvosolja.

Az a körülmény, hogy az alkotmányjogi panasz alapjogi igényekhez kapcsolódik, és hatékony jogorvoslatot is kilátásba helyez, valóban azt a látszatot keltheti, hogy az Alkotmánybíróság e hatáskörén keresztül a jogkereső polgárok kiszolgálójaként jár el. E mechanizmus szubjektív jogvédelmi funkciója azonban viszonylagos. Míg a rendesbírói alkotmányos kötelezettsége minden alapjogsérelem orvoslására kiterjed, az Alkotmánybíróságra ez korántsem igaz. A panasz befogadási kritériumai széles mozgásteret biztosítanak a testületnek az ügyek szűrésére. Az alkotmányjogi panasz kivételes, szubszidiárius jellege fejeződik ki a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségek kimerítésének követelménye mellett az ügyek megszűrését lehetővé tevő – meglehetősen bizonytalan tartalmú – feltételek deklarálásában is. A szabályozás nem azt tartja szem előtt, hogy az egyéni jogsérelemek mindenképpen orvoslást nyerjenek; az egyén panaszjoga helyett sokkal inkább az Alkotmánybíróság

mérlegelési szabadsága kerül előtérbe, amelynek köszönhetően a testület szabadon alakíthatja az alkotmányjogi panasszal garantálható alanyi alapjogvédelem határait.

Az Alkotmánybíróság mérlegelési szabadsága azt biztosítja, hogy a testület mindenekelőtt az alapjogok általános érvényesülése szempontjából meghatározó ügyekre koncentrálna fejlessze és egységesítse az alapjog értelmezési gyakorlatot, javítsa a rendesbíróságok alapjogokkal kapcsolatos ítélezésének színvonalát. Az alkotmányjogi panasz fókuszpontja így kevésbé az egyén, mint inkább az ügy, rendeltetése elsősorban az objektív jogvédelem.

Az Alkotmánybíróság – bár működése a panaszeljáráásban a rendesbíróságokkal funkcionális azonosságokat mutat – az igazságszolgáltatási hatalmi ággal össze nem téveszthető rendeltetéssel és felelősséggel bír az alapjogokat védelmező jogállami rend megőrzésében. Az alkotmányjogi panasz tehát nem duplikálhatja, csak differenciálhatja az alapjogok bírói típusú védelmét – egy ettől eltérő szerepfelfogással az Alkotmánybíróság szuperbírósággá válna.

Az Alkotmánybíróság nem önmagában azzal kerülheti el a szuperbíróság szerepét, hogy – az ügyek megszüntetését biztosító széles mozgásterét kihasználva – csak kevés ügyben jár el. A panasz rendkívüli jellegét, szubszidiaritását nem mennyiségi, hanem minőségi szűrési szempontok garantálhatják. A szuperbírósági szerepkör elkerülésének sikeressége ennél fogva attól függ, hogy az Alkotmánybíróságnak mennyiben sikerül – erre irányadó világos és ellenőrizhető szempontrendszer kidolgozásával – azonosítani azokat az ügyeket, amelyekben helye van alkotmánybírósági felülvizsgálatnak.”

A fenti tanulmányt igazolja dr. Bitskey Botond társszerzőként kiadott könyvének ide vonatkozó része, miszerint:

„Alapjogsérelem ugyanis kifejezetten az érdemi döntés meghozatala előtt, és az érdemi döntéssel nem orvosolható módon is bekövetkezhet.” (Bitskey Botond, Az alkotmányjogi panasz kézikönyve, hvgorac 2014, [300])

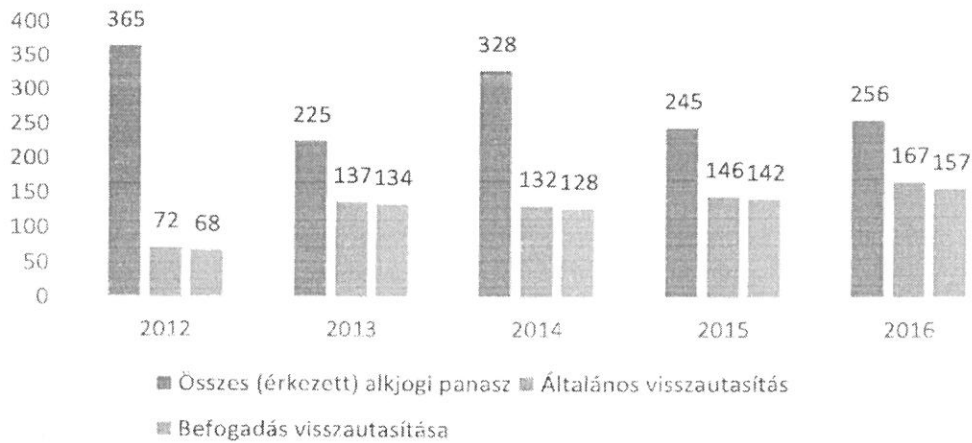
A bírói úthoz való hozzáférés (bírószághoz fordulás) jogát az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése biztosítja, amely alapján az állam kötelezettsége, hogy a jogok és kötelezettségek elbírálására bírói utat biztosítson, vagyis az érintettnek legyen lehetősége bírószághoz fordulni, a bírószághoz pedig legyen jogosult (és eljárása egyben alkalmas) az ügy érdemi elbírálására (3243_2018 AB)

Tekintettel arra, hogy a végrehajtási eljárások a lakóingatlanunk elárverezésére is irányul, az esetleges nemzetközi jogorvoslati eljárásunk kiemelkedő részét fogja képezni azon vizsgálati kérelmünk, mely a tisztességtelen bírószághoz fordulás keretében a tulajdonjog elvesztésére irányuló önkényes állami közrehatást hivatott vizsgálni a 2015. 06.09-én Magyarország miniszterelnöke és az EBRD között létrejött paktumban foglaltakra is figyelemmel, amiben külön kiemeljük azt a tényt, hogy a közjegyző és a Törvényszék megtagadta a végrehajtási eljárás felfüggesztését ezáltal hagyva teljességbe menni az ingatlanárverést, így prejudikálva a döntésüket. Amennyiben az Alkotmánybíróság is a közjegyző és a Törvényszék által megvalósított eljárást követné, természetesen ezt a nemzetközi jogorvoslati kérelmemben szintén rögzíteni fogom kitérve azon sajnálatos elutasítási arányt mutató statisztikára, melyet az MTA Law Working Papers 2017/23. számú „Egy új alkotmányjogi panasz eljárás (Abtv. 27.) jelentőségének mérhetősége a bírószághoz és az alkotmánybíróság alapjogvédelem rendszerében” c. tanulmányban rögzít, miszerint:

Szám adatok a befogadhatóságra és a sikerességre vonatkozóan

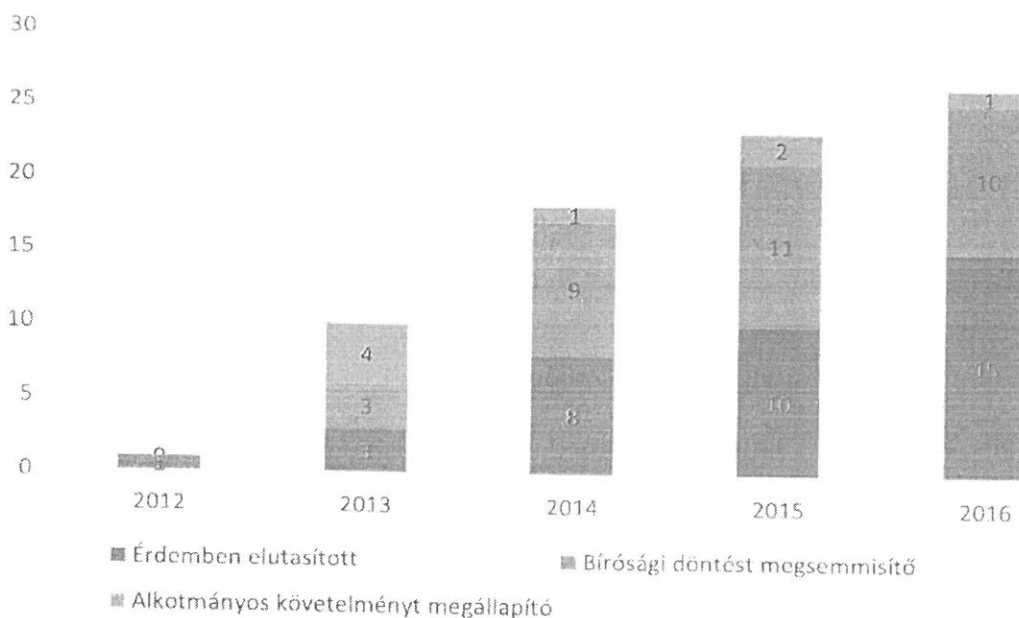
Összes érkezett, elutasított és befogadott panaszok

Összes érkezett és visszautasított alkotmányjogi panasz

Befogadott és érdemben elbírált panaszok

Érdemi döntéssel végződő alkotmányjogi panaszok

Idézve a tanulmányból:

„Probléma azonban az, hogy a beadványok, indítványok számához képest elenyészően csekély az érdemi határozatok száma, ami azt jelenti, hogy közvetlenül igen kevés jogkereső személy kap jogvédelmet az alkotmányjogi panaszos eljárás segítségével.”

Külön vizsgálatot igényel az Alkotmánybíróság főtítkárának dr. Bitskey Botondnak hatásköre és tevékenysége, akinek egyedüli döntésétől függ, hogy tanács elé kerül-e egy-egy alkotmányjogi panasz vagy sem, így egyszemélyben valósítja meg az alkotmányjogi panaszok „szűrőjét”. Valamint az is külön

nemzetközi vizsgálatot érdemel, hogy biztosítható-e az érdemi eljárás egy ilyen mértékben egyetlen személy döntésétől függő rendszerben, ahol az összes beérkezett panaszhoz képest az érdemi döntés nélküli visszautasítások aránya elenyésző, így pl. a 256 beérkezett panaszból 26 db került egyáltalán tanács elé.

Tisztelettel,

Mellékletek:

1. 3222/784/2002. számú kölcsönszerződés
2. 2012. 12. 09-i keltű „közös nyilatkozat”
3. 32012/Ü/159/2016. számú végrehajtási záradék
4. Végrehajtási záradék törlése iránti kérelem
5. 32012/Ü/159/2016/11. számú végzés
6. fellebbezés
7. 2.Pkf.21.078/2019/2. számú végzés
8. végzés kiegészítése iránti kérelem

